

VELFÆRDSMINISTERIET

Ministeren

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

LSC/ J.nr. 2007-5768

Folketingets Socialudvalg

Dato: 20. december 2007

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. december 2007 følger hermed velfærdsministerens svar på spørgsmål nr. 22 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 22:

”Ministeren bedes oplyse, om en tilflytningskommune først har mulighed for at starte en sag om hjælp efter serviceloven op, når borgeren er flyttet til kommunen. Problemstillingen er f.eks. relevant i forhold til sent udviklede unge, der er berettiget til støtte efter reglerne i serviceloven, og hvor en lang sagsbehandlingstid i kommunen kan have ødelæggende indvirkning på muligheden for at klare eksempelvis et nyt job i en ny by. Disse borgere risikerer at falde mellem to stole i den periode, som den nye kommune skal bruge på at starte deres sag op.”

Svar:

Efter retssikkerhedsloven har borgerens opholdskommune pligt til at yde hjælp. Opholdskommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Når en borger flytter fra en kommune til en anden kommune, har tilflytningskommunen pligt til at yde borgeren hjælp fra tidspunktet for flytningen til kommunen. Tilflytningskommunen kan indhente borgerens sagsakter fra fraflytningskommunen, hvilket kræver, at borgeren giver samtykke.

Den sociale lovgivning indeholder særlige regler, som har til hensigt at smidiggøre behandlingen af sociale sager og opretholde kontinuiteten i tilfælde, hvor borgere flytter over kommunegrænsen. Kommunalbestyrelsen skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse af en ung ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om eventuelt efterværn for den unge. Hvis den unge får ny opholdskommune ved det fyldte 18 år, skal kommunerne samarbejde om udarbejdelsen af handleplanen.

Det følger også af serviceloven, at fraflytningskommunen skal underrette tilflytningskommunen, hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune, når fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de vordende forældre har behov for særlig støtte.

Herudover anbefales det fx i en vejledning om hjælperordningen, at borgeren ansøger om opretholdelse af ordningen i god tid forinden flytningen, således at tilflytningskommunen kan nå at indhente sagsakter fra fraflytningskommunen og træffe afgørelse i sagen og iværksætte hjælpen, når borgeren ankommer. Det er også almindelige praksis, at borgerne medtager tilkendte hjælpemidler, når de flytter til en anden kommune.

Sammenfattende kan det oplyses, at tilflytningskommunen ikke er forpligtet til at påbegynde behandlingen af en sag, inden borgeren formelt er flyttet til kommunen. Imidlertid forhindrer lovgivningen ikke, at tilflytningskommunen påbegynder behandlingen af sagen med borgerens samtykke.

Karen Jespersen

/ Aksel Meyer